

خبرگزاری زنان افغانستان

شکنجه زنان در زندان‌های طالبان

فبروری 2024

*تحقیق و نگارش صابره امیری

(3).....	چکیده.....
(3).....	مقدمه.....
(3).....	پیشینه تحقیق.....
(4).....	اهداف تحقیق.....
(4).....	پرسش های تحقیق.....
(4).....	روش تحقیق.....
(4).....	انواع شکنجه در زندان های طالبان.....
(5).....	شکنجه فیزیکی.....
(6).....	شکنجه روانی.....
(8).....	یافته های تحقیق.....
(9).....	نتیجه گیری.....
(10).....	پیشنهادات.....
(11).....	ضمایم.....
(12).....	منابع.....

چکیده

سانسور و سرکوب رسانه‌ها و آزادی بیان و تهدید خانواده‌های زندانیان به سکوت از سوی طالبان سبب شده است که خشونت‌ها و آنچه که در زندان‌های طالبان بر زنان زندانی می‌گذرد پنهان بماند. شش زن به دلایل مختلف چون عدالت خواهی، اعتراضات و حق خواهی در برابر سیاست‌های مستبد طالبان از سوی این گروه دستگیر و زندانی شده بودند. این زنان در مصاحبه‌های اختصاصی با خبرگزاری زنان افغانستان از تجربه‌های تلخ چون؛ خشونت‌ها و ضرب شتم، تجاوز جنسی، توهین و تحقیر و چشم دید خود را در این گزارش تحقیقی بیان کرده‌اند.

زنان زندانی در زندان‌های کابل، هرات، بلخ، نیمروز و دایکندی از تجارب شان در زندان‌های عمومی، حوزه‌های امنیتی و زندان استخبارات طالبان از انواع شکنجه‌ی زنان توسط «مردان بی رحم» و «زنان داعشی» سخن زده و گفته‌اند در مواردی مورد تعرض جنسی قرار گرفتند و سپس به نکاح اجباری و یا سکوت تهدید شدند و در بدل هزینه‌های هنگفت نیز از زندان رها شدند. زنان زندانی در مورد انواع شکنجه شدن در زندان‌های طالبان روایت‌های شان را با خبرگزاری زنان افغانستان در میان گذاشته‌اند.

مقدمه

خشونت‌ها و شکنجه‌های سنگین و محکمه صحرايي از عملکرد شناخته شده طالبان به شمار می‌رود. این گروه با شکنجه‌های سنگین ارزش‌های انسانی را زیر پا گذاشته و زخم ناسوری بر جبین زندانیان می‌گذرانند.

با سقوط دولت پیشین، طالبان فرمان‌های زیادی بر علیه زنان و دختران این کشور وضع نمودند. مکاتب را بستند، و زمینه‌های کار و تحصیل را از زنان گرفت. شماری از زنان متعرض، جنبش‌های اعتراضی را سازمان‌دهی کردند. گروه طالبان صدای این زنان سرکوب و خاموش نمودند. فعالان زن و اعضای جنبش‌ها در نقاط مختلف کشور از سوی طالبان زندانی شدند. فعالیت‌های مدنی و اعتراضات به شکل کلی نابود شد و زنان معترض ماه‌ها تجربه خشونت و سرکوب را در زندان این گروه تجربه کردند.

در دو سال حاکمیت طالبان، زنان زیادی به قتل رسیده و تجربه زندان را لمس کرده‌اند. این گزارش تحقیقی به این موضوع پرداخته‌اند که در زندان طالبان چه نوع شکنجه‌ها انجام می‌شوند.

در این تحقیق زنان تجارب شان از زندان‌های طالبان را به اشتراک گذاشتند که تجاربی از تعرض و شکنجه‌های وحشتناک که سزاوار هیچ انسانی نیست. زنان زندانی در وضعیت بد روانی بسر می‌برند و اکثریت مجبور به فرار از افغانستان شدند.

پیشینه‌ی تحقیق

رسانه‌های مختلف در مورد وضعیت زندانیان زن در زندان‌های طالبان گزارش‌های را منتشر کرده‌اند از جمله رسانه هشت صبح در ۲۵ ثور ۱۴۰۲ با نشر گزارشی گفته است که از میان ۹۰ زندانی زن در جوزجان، فاریاب و سمنگان، ۱۶ تن آن‌ها در اثر تجاوز جنسی پی‌هم، باردار شده و در شفاخانه‌های محلی جنین شان را سقط کرده‌اند. در این گزارش به نقل از

منابع صحتی در فاریاب و سمنگان، آمده که جنین‌های این زنان در ماه‌های سوم و پنجم بارداری به دستور طالبان سقط داده شده است. هشت صبح نوشته: «یکی از زندانیان رها شده، تأیید می‌کند که دست‌کم چهار زندانی زن در سمنگان در اثر تجاوز جنسی متواتر افراد طالبان، دچار بیماری شدید شده و سرانجام از سوی طالبان تیرباران شده‌اند.» این گزارش تحقیقی با 6 تن از زنانی که انواع شکنجه را در زندان طالبان تجربه کرده‌اند پرداخته است.

اهداف تحقیق

هدف از تحقیق حاضر بررسی وضعیت زنان در زندان‌های طالبان، انواع خشونت و شکنجه است.

پرسش‌های تحقیق

۱: زنان در زندان طالبان کدام نوع شکنجه‌ها را تجربه می‌کنند؟

۲: وضعیت زنان زندانی در زندان طالبان چگونه است؟

روش تحقیق

در این گزارش با 6 زن که تجربه زندان را داشته مصاحبه شده است. تمامی مصاحبه‌ها از روی دور صورت گرفته‌اند، هویت این افراد به دلیل ناامنی به شکل مستعار در گزارش ذکر شده است.

انواع شکنجه با زنان در زندان‌های طالبان:

رسانه اندیپندنت فارسی نیز در ۱۲ اسد ۱۴۰۲ در گزارشی گفته است که شکنجه‌ی زنان توسط طالبان در زندان‌ها شبیه انتقام‌گیری است. این رسانه به نقل از یکی از قربانیان شکنجه‌ی طالبان نوشته است که دو تن از اعضای طالبان به طرز بی‌رحمانه‌ای به او حمله کردند و با استفاده از لوله پلاستیکی و کابل به قسمت‌های حساس بدنش ضربه می‌زدند و از او می‌پرسیدند که چرا زنان دیگر را علیه طالبان بسیج می‌کند.

این زن حتا مدعی شد که افراد طالبان پستان‌هایش را با دست می‌کشیدند و به آن ضربه می‌زدند. او گفت: «حتی بدنم را نیشگون می‌گرفتند و تلاش می‌کردند لباس‌هایم را در بیاورند. هر لحظه فکر می‌کردم که قصد دارند به من تجاوز کنند.»

طبق گزارش روزنامه اطلاعات روز در ۱۳ ثور ۱۴۰۲ در گزارشی گفته است که زندانیان در زندان‌های طالبان با شوک برقی و شلاق شکنجه میشوند. در گزارش همچنان آمده است که طالبان بر آلت‌های تناسلی زندانیان با سوزن می‌زنند تا آنها را از حالت بی‌هوشی بیرون کنند. در این گزارش همچنان گفته شده است که بر زنان زیادی در زندان‌های طالبان تجاوز صورت گرفته است.

شکنجه فیزیکی

شلاق، تجاوز و فشردن اندام‌های جنسی، فرو کردن سر در آب و سوزن زدن به بدن زنان از شکنجه‌هایی است که طالبان در زندان زنان انجام می‌دهد.

وسیمه کوهستانی یکی از دخترانی زندانی پیشین در کابل است که به دلیل نشر یک ویدیو از دختری به نام «آرزو کوهستانی» قربانی تجاوز جنسی طالبان در یک حوزه امنیتی، دو بار از سوی طالبان دستگیر و زندانی شده است. او در مورد انواع شکنجه زنان در زندان‌های طالبان می‌گوید که «طالبان برای گرفتن اعتراف اجباری از من با سوزن به پشت پاها و دست‌هایم می‌زدند و انگشت‌های پاهایم را کشیده بودند و سپس وقتی دوباره ما را به سلول بردند تهدید به تجاوز کردند و گفتند اعتراف کن وگرنه چندین نفر همزمان ... می‌آییم».

تهدید به تجاوز بدترین تجربه وسیمه از زندان طالبان نیست او می‌گوید «افراد طالبان از نگهبان گرفته تا مسوولان ادارات شان از زنان زندانی به عنوان یک برده جنسی استفاده می‌کنند. بعد از تهدید به تجاوز ناوقت یک شب یکی از نگهبانان طالبان بسیار به شتاب وارد سلولم شد من و آرزو کوهستانی در سلول بودیم پیش چشمانم بر او تجاوز کرد و قبلاً هم بر او تجاوز گروهی کرده بودند. بعد از آرزو سمت من آمد من درحالیکه از ترس میلرزیدم خودم را بر پاهایش انداخته و به التماس افتادم که بر من تجاوز نکن من باکراهام اما او قناعت نکرد و برای اطمینان بر من تعرض کرد و اندام‌های خصوصی بدنم را درحالیکه چراغ دستی می‌انداخت بررسی کرد».

وسیمه کوهستانی پس از رهایی از زندان به دلیل شرایط روانی نامناسب و طرد شدن از خانواده‌اش مدت دو سال است که در یک کشور سومی به سر می‌برد و به دنبال پناهنده شدن در یک کشور امن است.

فروه اسم مستعار یک زن دیگر که به دلیل شرکت در اعتراضات مدنی از سوی طالبان دستگیر شده بود نیز تعرض و تجاوز طالبان بر زنان زندانی را تایید می‌کند اما به دلیل شرایط روانی نامناسب حاضر نشد تجربه‌اش را در میان بگذارد. او می‌گوید «خدوند پای هیچ دختری را به زندان طالبان باز نکند من بعد از رهایی از آنجا تصمیم به خودکشی گرفتم و یک پاکت تابلت را یکجای خورده بودم اما نجات یافتم».

این زن معترض همچنان می‌گوید که «زندان طالبان برای زنان آخر دنیا است اما برای طالبان و افرادش حرمسرا است».

او می‌گوید طالبان برای گرفتن اعتراف اجباری او را در تشناب کثیف زندان حبس کرده بودند.

در همین حال شهلا اسم مستعار 15 ساله دختر دستفروش در یکی از محله‌های شهرنو کابل که از سوی طالبان بدون کدام دلیل دستگیر و زندانی شده بود به خبرگزاری زنان افغانستان می‌گوید که یک مسوول امنیتی طالبان در بدل رهایی او از زندان از او درخواست نکاح یا ازدواج کرده بود.

او گفت «مسوول حوزه 17 امنیتی شهر کابل در زندان به دیدنم آمده بود و می‌گفت اگر قبول کنم که با او ازدواج می‌کنم مرا از زندان رها میکند».

شهلا که پدرش را در جنگ از دست داده است با مادر و سه خواهر و برادر دیگرش در یک محله فقیر نشین شهر کابل زندگی می‌کند و با دستفروشی در روی جاده‌های شهر کابل مصارف روزانه شان را تامین می‌کند اما پس از دستگیری و زندانی شدن دیگر جسارت کارکردن در روی سرک را ندارد.

تمام این زنانی که به اتهام مختلف دستگیر و زندانی شدند می‌گویند شلاق زدن زنان در زندان هنگام تحقیقات و یا غیر آن یک امر عادی است و در مواردی آنان به سر زنان پلاستیک انداخته و یا زیر آب می‌گیرند و آنان را مجبور به اعتراف اجباری می‌کنند.

وسیمه کوهستانی می‌گوید «طالبان درحالی‌که مرا به دلیل افشای تجاوز بر زنان زندانی کرده بودند اما با سرم را زیر آب کثیف می‌گرفتند و شب‌ها ما را بیدار نگه‌میداشتند تا برایم پرونده ارتباط با جبهه مقاومت ملی به رهبری احمد مسعود بسازند».

نسا اسم مستعار 34 ساله یک داکتر زن که به دلیل سازماندهی گردهمایی اعتراضی علیه طالبان در یکی از ولایت‌های شمالی دستگیر شده بود در گفتگو با خبرنگار خبرگزاری زنان افغانستان گفته است که وی مدت یک شبانه روز در بند طالبان بود و سپس با پادرمیانی بزرگان محل رها شد اما در این مدت در یک حوزه امنیتی طالبان به جز از تجاوز جنسی از هیچ ظلم و شکنجه بر او دریغ نشده است.

این داکتر زن می‌گوید «سه نفر همزمان مرا فاحشه خطاب کرده و شکنجه می‌کردند هر لحظه احساس می‌کردم بر من تجاوز می‌کنند آنها هنگام شکنجه اندام‌های جنسی‌ام را به قصد لذت فشار میدادند حتا بدنم را نیمه برهنه کرده بودند».

زنانی که تجربه زندانی شدن در زندان‌های طالبان را دارند معتقد اند که زندان برای افراد طالبان به حرمسرا میماند و از زندان زندانی به عنوان برده جنسی استفاده می‌شود اما زنان را از صحبت کردن در این مورد به سکوت و مرگ تهدید میکنند.

شکنجه روانی

گروه طالبان علاوه بر شکنجه های جسمی وحشتناک زنان از هر نوع شکنجه روانی نیز دریغ نکردند. وسیمه کوهستانی می‌گوید که افراد طالبان پس از شکنجه های وحشتناک تصاویری از اعضای خانواده اش را پیش چشمانش آورده و آنها را تهدید به قتل‌های سازماندهی شده میکردند.

او گفت « اگر اعتراف نکنی این برادرت در یک حادثه ترافیکی می‌میرد و یا مادرت سخته می‌کند و یا اینکه توسط افراد ناشناس تیرباران می‌شود».

صدیقه مستعار 28 ساله که همراه با کودکانش از سوی طالبان دستگیر و زندانی شده است تجربه اش را از خشونت روانی طالبان در زندان می‌گوید که طالبان از او درحالت برهنه و درکنار دو سربازش عکس و فیلم گرفته اند با وجودیکه بیشتر از یک سال از رهایی او از زندان طالبان میگذرد اما با پس از نشر هر مطلبی در رسانه های اجتماعی و یا مصاحبه با رسانه

ها افراد استخبارات طالبان به او تذکر میدهند که مراقب حرف زدنش باشد وگرنه تصاویرش را به دست رسانه های اجتماعی نشر میکنند.

صدیقه می گوید «در کشوری امن رسیده ام اما امنیت روانی ندارم شبی که پس از تحقیق مرا برهنه کردند و در کنار دو سرباز از من عکس و فیلم گرفتند دردناکتر از شکنجه های جسمی شان است و وقتی به تهدید به نشر آنان فکرمیکنم راهی جز خودکشی نمی بینم اما بخاطر کودکانم سکوت کرده ام».

دستکم از سه زن دیگر نیز در حالت برهنه اعتراف اجباری گرفته شده است تا برای ساکت نگهداشتن زنان از آن استفاده کنند.

شهلا کودک کار خیابانی که از خیابان اختطاف و زندانی شده بود نیز برهنه شدن هنگام تحقیق و اعتراف را تایید میکند و میگوید «مرا میگفتند به خاطری از شما فیلم میگیریم که پیش ما سند باشد که شکنجه نشده اید و تمام بدن تان در عکس سالم دیده شود».

ظاهره 32 ساله که به اتهام فحشا از سوی افراد طالبان در دایکندی دستگیر و زندانی شده بود علاوه بر ضرب و شتم با شلاق مدتها در تشناب های غیرمعیاری زندان (توقیف خانه) نیز حبس شده است.

او میگوید «من و پسرمامایم سوار بر موترسایکل بودیم و به سوی شهر میرفتیم اما طالبان ما را نا محرم گفته و متهم به فحشا و دستگیر کردند و حدود یک هفته در توقیف خانه بودیم در این مدت برای گرفتن اعتراف اجباری علاوه بر ضرب و شتم و توهین و تحقیر مرا در یک تشناب غیرمعیاری و کثیف حبس کردند».

زنان زندانی به خبرگزاری زنان افغانستان گفته اند که در مدتی که آنان در زندان و یا توقیف خانه های طالبان بودند هیچ نهادی نظارتی چون سازمان ملل و یا صلیب سرخ را ندیده اند که برای بررسی وضعیت زندانیان و یا نظارت از اوضاع زنان زندانی آنها را ملاقات کرده باشند. هیچ یک از این شش زن به وکیل مدافع دسترسی نداشتند و تمامی پرونده های تشکیل شده بر این زنان از سوی خانواده های شان پیش برده شده و آنان پس از تحمل انواع شکنجه های وحشتناک در بدل پرداخت پول و ضمانت از زندان رها شدند.

فعالان حقوق زن با ابراز نگرانی از وضعیت رقت بار زنان در زندان های طالبان خواستار رسیدگی سازمان های نظارتی از زنان و تامین دسترسی زنان به عدالت تاکید میکنند.

ظریفه یعقوبی فعال حقوق زن و زندانی پیشین طالبان میگوید «اگر سرکوب زنان و خشونت های فجیع علیه آنان در زندان های طالبان در سکوت سازمان های حقوق بشری ادامه پیدا کند ممکن است دیگر هیچ زنی جسارت اعتراض و یا بلند کردن صدای اعتراض را نداشته باشد از این رو سازمان های حقوق بشری باید جلو شکنجه های وحشتناک زنان در زندان های طالبان را بگیرد».

بانو یعقوبی از جهانیان می‌خواهد که برای تامین حقوق بشر و حقوق زنان در افغانستان درعوض تعامل با طالبان از زنان و دختران این کشور حمایت کرده صدای آنان را بشنود. طالبان در دو سال گذشته ده ها زن را به لیل سازماندهی اعتراضات خیابانی و یا شرکت در اعتراضات ضد طالبانی زندانی کردند.

یافته های تحقیق

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که در زندان طالبان شکنجه‌های خلاف ارزش‌های انسانی جریان دارد. از شکنجه‌های سفید گرفته تا فیزیکی و روانی. مصاحبه با 6 زن زندانی نشان می‌دهد که گروه طالبان نسبت به زنان بسیار خشین و وحشتناک است. اکثریت زنان لت‌وکوب، توهین و تحقیر، آزار و ادیت جنسی و تجاوز را تجربه کرده است.

نتیجه‌گیری

زنان و دختران علاوه بر محروم شدن از کار و تحصیل به بهانه‌های مختلفی دستگیر و زندانی و در نبود یک سیستم منظم قضایی بدون دسترسی به عدالت در زندان‌ها شکنجه می‌شوند. زندانیان زن با خشونت‌های فیزیکی و روانی روبرو بوده و در نبود نهادهای نظارتی از اولیه‌ترین حق‌شان محروم‌اند.

زنان زندانی در زندان‌های استخبارات و توقیف خانه‌های طالبان به روش‌های مختلف مورد خشونت و تعرض قرار می‌گیرند و زیر فشارهای روانی شدید قرار دارند.

طالبان گروهی است که با هیچ قانونی برابر نیست، آنان نه قانونی دارند که فرد را محاکمه کنند و نه طبق قوانین عدلی و قضایی دولت پیشین عمل می‌کنند. این گروه زنان و دختران به شکل خودسرانه به زندان می‌اندازند و هر نوع عمل زشت و ضد انسانی را بالای زنان انجام می‌دهند.

پیشنهادات

- 1: طالبان باید به ارزش‌های انسانی احترام قایل شده و فرد متخلف را طبق قانون بازداشت و محاکمه کنند؛
- 2: طالبان شکنجه‌های سنگین را در زندان‌های طالبان متوقف نمایند؛
- 3: برای دسترسی زنان و سایر زندانیان به عدالت نهادهای حقوق بشری و به خصوص سازمان ملل متحد باید مداخله کنند؛
- 4: نهادهای بی‌طرف و امدادگران چون یونما و صلیب سرخ باید از زندان‌های طالبان مرتب نظارت کنند؛
- 5: سازمان‌های بین‌المللی جلو دستگیری‌های فراقانونی زنان توسط طالبان را بگیرند؛
- 6: زندانیان باید حق دسترسی به وکیل مدافع را داشته باشند.

منابع:

1: روزنامه هشت صبح

2: روزنامه اطلاعات روز

3: رسانه‌ای اندیپندینت

4: مصاحبه‌ها